

ПРѢДИСЛОВІЕ.

Любезніи ми Българи!

За българскѣ тѣ просодїѣ, или наѣкъ за стихотворенїе оѣе ни единъ отъ наши-ты учены стихотворцы не напечати нѣкоѣж книгѣ по коѣ то свичкы оныѣ, които обычатъ да пишѣтъ на стихове, да могѣтъ да сѣ рѣководѣтъ. За да пише нѣкой на стихове трѣбѣва добрѣ да мысли и добрѣ да мѣри длжинѣ тѣ и краткость тѣ на слоґове ты и проч. и сичка-та цѣль на стиха е да бѣде прїятенъ на уѣо-то, а това, че е мѣчно познавать го наши-ти учени, та за това щѣгы моѣж да ма не осѣдѣтъ за непрїятность тѣ и грѣшкы-ты.

Дзѣ сѣ потрѣдїхъ колко то можѣхъ, та исплетохъ на Българскїѣ тѣж книжкѣ, зачѣто то сапикасѣамъ одавно, че какъ Българи-ти наши, кои то обычатъ да прочитѣтъ книги, сѣ душевно възхыщенїе четѣтъ стихове, така и онїи, кои то слѣшатъ коґа имъ сѣ четѣ нѣчѣто на стихъ, сѣ поголемѣж радость и веселїе даѣатъ вниманїе къ читаемо-то.